

חיים יופי. לא היו בכלל מריבות בינינו
לביניהם. נורי היה עובד לו לבד.
לפני איוזה ארבע שנים, באו סמי הליף
ומשה חגימה אל נורי, ואמרו שרוצים ל-
היות שותפים שלו. נורי לא רצה, ואמר ל-
הם "אתם חברים שלי. ידידים. נכנסתם
אצלי בבית — ושמתם עין עלי. איוזה חב-
רים אתם, שרוצים לבגוד בי". נורי ואני
הלכנו הביתה ואז המשכנו לעבוד לבד.
באותו שבוע סממי ומשה רצו להיות שו-
תפים עם נורי, והוא לא הסכים, באנו ל-
עבוד, ואז ראינו סממי ומשה באו עם
עגלה לפארק, והתחילו לעבוד לדינו. ליד
הכניסה לפארק-הלאומי.
איך שהם מכרו לבד, ואנחנו היינו מו-
כרים, נורי ניגש אליהם ודיבר איתם. הוא
אמר להם: "אתם תעבדו בתורם — יאני
אעבוד בפלאפל".
מה שהיה חסר להם דברים, נורי היה
נותן להם. אפילו פרימוס ודודים שמרתי
חיים בהם תירס. משה וסמי עבדו ככה אי-
זה שתי שבתות, ואחר-כך עשו להם פת-
אום שלוש עגלות של פלאפל. סמי ומשה
צעקו שמה כל הזמן: פלאפל! פלאפל!
פלאפל! הם עשו הכל נגד נורי.
אז עבדו שלוש האחים של משפחת
חגימה ושלוש האחים של משפחת חליף.
הם מכרו שם גם פול, לא רק פלאפל. הם
אחים שעבדו ממשפחת חגימה: משה,
יעקב ואברהם. ממשפחת חליף: סמי, חו-
דור וכארים.

★ ★ ★
הוא לא אמר לאן

אז באותה תקופה היתה באה אלינו
כרמלה הביתה, עם האחיות שלה. אני
הייתי חברה של שלושת האחיות רינה,
אחלם, וכרמלה.
כשנורי היה רוצה להרגיז אותי, הוא היה
מספר תמיד שהוא חי עם שתי האחיות של
כרמלה. תמיד הוא היה מרגיז אותי. אבל
אני הייתי אוהבת את שלושת האחיות יו-
תר מהאחיות שלי. הם היו עוורות לי.
היינו כולנו יותר טוב ממשפחה.
הם היו מבקרים אצלי בבית יום-יום.
את המשפחה שלי הייתי רואה פעם בשבוע.
הם היו לוקחים את הילד שלי והיו נר-
תנות לו אוכל אצלם בבית, והיו מטפלות
בו כאילו הוא האח שלהם.
ביום שבת לפני המיקרה הלכתי אצל
ההורים שלי. הלכתי עם נורי והילד. יש-
בנו ואכלנו ארוחת-צהריים ביתה. אחרי ה-
אוכל, נורי אמר לי שהוא הולך, ובעוד
שעה הוא יחזור. הוא הלך ולא חזר עד
יום ראשון ב-9.40 בבוקר.
ביקשתי מנורי שיקח אותי ואת הילד ה-
ביתה. נורי אמר לי שעוד מעט והוא יחזור.
הוא לא אמר לי לאן הוא הולך. הוא רק
אמר לי שהוא יחזור.
אני לא שאלתי אותו כלום. בגלל שהוא
לא הרשה לי לשאול אותו שאלות. אם
הייתי שואלת אותו, הוא לא היה שם לב,
והיה צועק עלי.
וכך נורי הלך, ולא חזר.

★ ★ ★
לא ידעתי שבעלי רוצח

ביום הראשון בערב, בשעה רבע
לתשע, באו לבית של ההורים שלי,
שוטרים לבושים אורחיים. הם אמרו לי
ללכת איתם למשטרה. השוטרים האלו
אמרו לי לעלות איתם לאוטו. שאלתי
"למה?" אמרו לי "נשם שם עלייד השולחן,
ונדבר". הם לא אמרו לי שום דבר.
כשהגענו למשטרה ביפו, השוטרים קודם
הראו לי תמונה של נורי ושאלו אותי אם
זה בעלי. אמרתי להם שכן. אחר-כך הם
שאלו אותי כמה אחיות יש לי. אמרתי
להם ששש. הם שאלו אם נורי אוהב את
כולם. אמרתי להם שכן. באמת הוא אוהב
את כל האחיות שלו. אני אף פעם לא
ראיתי שהוא נותן מכות לאחיות שלו.
השוטרים אמרו לי שבעלי רצח את משה
(המשך בעמוד 24)

בדרך לוד שככפר סלמה. אמא של נורי,
שהיתה אחות של אבא שלי, ביקשה אותי
שאני אתחתן איתו. עד אז לא הכרתי אותו.
ההורים שלי רצו שאני אתחתן איתו,
בשביל שאני אהיה קרובה לאמא. אז הת-
ארסנו. מיום שהתארסתי איתו התחלתי ל-
עזור לנורי למכור פלאפל על-יד הפארק
הלאומי ברמת-גן. היינו אז לבד שם. אף
אחד לא מכר פלאפל.
נורי היה מוכר גם בפנים הפארק גלידה
וילמונדה. ככה היינו מאורסים תודשים.
החתונה שלנו היתה במעברת חירייה. זה
היה בתוך אוהל. אמא של נורי היתה גרה
בחלק אחר, ואנחנו בחלק השני. ככה היינו
במשך שלוש שנים עד שנרשמנו לשיכון
בסלמה ג'.

במשך השלוש שנים האלה, עד שקיבלנו
את השיכון, נורי תמיד היה צועק עלי.
נורי היה עצבני וגם אני עצבנית. אז תמיד
היו בינינו ויכוחים. בסוף הוא היה מתרגז
עלי, אני הייתי מתרגזת עליו והולכת ל-
הורים שלי.
איך שנכנסנו לשיכון בסלמה ג', רבתי
עם נורי והייתי ברוגז איתו במשך שלושה
חודשים. אחותו נורית, שהיתה אז בת 12
בערך, אמרה לנורי שאני קיללתי אותה.
נורי היה בא אלי ושואל אותי עם אני קר-
ללתי אותו. נשבעתי לו שלא קיללתי או-
תו. הוא לא האמין לי. ראיתי שזה ככה ו-

אמו של נורי

ברחה מבי-
תה בסלמה
ג' לחיפה, מחשש של נקמת דם ומפחד מבנה.
אמרתי לו: "אתה מאמין לאחותך הקטנה
או אני לא יושבת יותר בבית?"
הלכתי לאמא שלי ואפילו הלכתי לרבנות
וביקשתי שלום-בית בשביל שאהבתי או-
תו. הרכבים הזמינו את נורי ועשינו שלום-
בית, וחזרתי לגור עם נורי.
★ ★ ★
סבלתי סבלהמוות

אחרי זה עבדנו בתחנה המרכזית, אני
חזו מכרנו תירס ביום ובלילה. בלילה
היינו מכינים את התירס בשביל למכור
אותו ביום. סבלתי באותו זמן מנורי סבל-
מות: הוא היה לוקח אותי לכל מקום שעם
הוא עבד, והייתי ישנה ברחוב. בבית הוא
היה יותר מדי עצבני.

באותו זמן שעבדתי בתירס, הבית היה
ריק. לא היתה לי אפילו מיטה לישון עליה.
הייתי ישנה בריצפה, ואפילו כשהייתי אי-
כלת, הייתי יושבת על הריצפה. אפילו שו-
לחן לא היה לנו בבית. הבית היה ריק.
במשך הזמן הצלחנו לתסוך קצת כסף
וקנינו דברים לבית. אז הפסקתי לעבוד ב-
חוק, והייתי שומרת על הבית, ומנקה ה-
כל. רק שהיו הצגות בפארק-הלאומי, הייתי
עוזרת לו, ועובדת איתו בלמכור פלאפל.
במשך הזמן הזה שהייתי עובדת עם נורי
קרו לי שלוש הפלות. כפעם הראשונה זה
קרה כשהייתי בחודש השמיני, ופעמיים כי
שהייתי בחודש הרביעי.

אפילו שגרנו במעברת חירייה, כולנו
היינו שכנים. נורי ומשה היו חברים טר-
בים. יותר מאחים. הם תמיד היו הולכים
ביחד לסרט, יושבים, שותים ואוכלים ב-
יחד. משה תמיד היה בא אצלנו לאוהל.
מתי שעברנו לסלמה ג', גם כל החברים
שלנו עברו לגור שם בשיכונים, והיינו

אלבום של רוצח

בתמונה העליונה: אנוואר במדי צה"ל, נושא תג
של חטיבת גבעתי, בחברת אחותו נדרה, המיועדת
לרוצח. בתמונה האמצעית: אנוואר (מימין) עם בנה של נדרה. באמצע הסירה ימין ימי-
שהיה גם הוא בין המועמדים להירצח. בקצה השמאלי של הסירה נראית נדרה עם בנה.
בתמונה צולמה בשיט בפארק הלאומי. בתמונה התחתונה: אנוואר על אופנוע בתקופת רווקותו.